

SOSIALISMI JA ANARKISMI

Työväen edustajain Neuvoston Toimeenpaneva komitea päätti eilen, marraskuun 23 päivänä, evätä anarkistien pyynnön heidän edustajiensa ottamisesta Toimeenpanevaan komiteaan ja työväen edustajain Neuvostoon. Tämän päätöksen syyn on Toimeenpaneva komitea itse selittänyt seuraavalla tavalla: „1) koko kansainvälisessä käytännössä ei edustajakokousten eikä sosialististen konferenssien kokoonpanossa ole ollut anarkistien edustajia, koska he eivät tunnusta poliittista taistelua ihanteittensa saavuttamisen keinoksi; 2) edustettuna voi olla puolue, mutta anarkistit eivät ole puolue”.

Me pidämme Toimeenpanevan komitean päätöstä mitä suurimmassa määrässä oikeana askeleena, jolla on äärettömän suuri sekä periaatteellinen että käytännöllis-poliittinen merkitys. Tietysti jos työväen edustajain Neuvostoa pidettäisiin työväen parlamenttina tai proletariaatin itsehallintoelimenä, niin silloin olisi väärin kieltäytyä ottamasta mukaan anarkisteja. Niin mitättömän vähäistä kuin anarkistien vaikutus (kaikeksi onneksi) meikäläisissä työläispiireissämme onkin, jokin määrä työläisiä on kuitenkin epäilemättä heidän puolellaan. Muodostavatko anarkistit puolueen vai järjestön, ryhmän vaiko samoinajattelevien vapaan liiton, se on muutokysymys, jolla ei ole vakavaa periaatteellista merkitystä. Ja vihdoin, kun kerran anarkistit, jotka kieltävät poliittisen taistelun, itse pyytävät päästä tätä taistelua käyvään laitokseen, niin sellainen huutava epäjohdonmukaisuus tietysti osoittaa vieläkin kerran anar-

kistien maailmankatsomuksen ja taktiikan koko hataruuden. Mutta hataruuden takia ei tietenkään saa erottaa pois „parlamentista” taikka „itsehallintoelimestä”.

Toimeenpanevan komitean päätös näyttää meistä aivan oikealta ja sellaiselta, mikä ei ole missään määrin ristiriidassa tämän laitoksen tehtävien, sen luonteen ja kokoonpanon kanssa. Työväen edustajain Neuvosto ei ole työväen parlamentti eikä proletaarisen itsehallinnon elin, se ei yleensä ole itsehallintoelin, vaan taistelujärjestö määrättyjen päämäärien saavuttamiseksi.

Tähän taistelujärjestöön kuuluu, väliaikaisen, virallisesti solmimattoman taistelusuostimuksen nojalla, edustajia Venäjän sosialidemokraattisesta työväenpuolueesta (proletaarisen sosialismin puolueesta), „socialistivallankumouksellisten” puolueesta (pikkuporvarillisen sosialismin edustajia eli vallankumouksellisen porvarillisen demokratian äärimäinen vasemmisto) ja vihdoin paljon „puolueettomia” työläisiä. Nämä viimeksi mainitut eivät kuitenkaan ole yleensä puolueettomia, vaan he ovat puolueeseen kuulumattomia vallankumouksellisia, sillä heidän myötätuntonsa on kokonaan vallankumouksen puolella, jonka voiton hyväksi he taistelevat rajattomalla innolla, tarmolla ja uhrautuvaisuudella. Siksi on täysin luonnollista, että Toimeenpanevaan komiteaan otetaan mukaan myös vallankumouksellisen talonpoikaiston edustajia.

Itse asian olemuksen kannalta työväen edustajain Neuvosto on socialistien ja vallankumouksellisten demokraattien välinen virallisesti solmimaton, laaja taisteluliitto, ja tällöin tietysti „puolueettoman vallankumouksellisuuden” taakse verhoutuu koko joukko väliasteita näiden molempien välillä. Tällainen liitto on ilmeisesti välttämätön poliittisia lakkoja sekä muita, aktiivisempia taistelumuotoja varten taistelussa päivänpolttavien, väestön valtavan enemmistön tunnustamien ja hyväksymien demokraattisten vaatimusten puolesta. Sellaisessa liitossa eivät anarkistit tule olemaan plussana, vaan miinusena; he vain desorganisoiivat sitä; he heikentävät siten yhteisen rynnistyksen voimaa; he „saattavat” vielä „kiistellä” poliittisten uudistusten ajankohtaisuudesta ja tärkeydestä. Anarkistien jättäminen pois taisteluliitosta, joka niin sanoaksemme suorittaa demokraattista vallankumoustamme, on tuiki välttämätöntä tämän vallankumouksen kannalta ja sen

etuja silmälläpitäen. Taisteluliitossa on sijaa vain niille, jotka taistelevat tämän liiton päämäärän puolesta. Ja vaikkapa esimerkiksi „kadetit” tahi „oikeusjärjestyspuolue”²¹ saisivat haalituksi jopa joitakin satoja työläisiä pietarilaisiin järjestöihinsä, niin tuskinpa työväen edustajain Neuvoston Toimeenpaneva komitea silti avaisi oveaan moisten järjestöjen edustajille.

Päätöksensä selitykseksi Toimeenpaneva komitea vetoaa kansainvälisten sosialististen edustajakokousten käytäntöön. Me tervehdimme lämpimästi tätä lausuntoa, sitä, että Pietarin työväen edustajain Neuvoston elin hyväksyy kansainvälisen sosialidemokratian aatteellisen johdon. Venäjän vallankumous on jo saanut kansainvälisen merkityksen. Vallankumouksen vastustajat Venäjällä tekevät jo salaliittoja Wilhelm II:n kanssa, Euroopan kaikenkarvaisten pimeydenpeikkojen, väkivallanharjoittajien, sotapukarien ja riistäjien kanssa vapaata Venäjää vastaan. Älkäämme mekään unohtako sitä, että vallankumouksemme täydellinen voitto vaatii Venäjän vallankumouksellisen proletariaatin ja kaikkien maiden sosialististen työläisten liittoa.

Kansainväliset sosialistiset edustajakokoukset eivät ole turhaan päättäneet olla ottamatta mukaan anarkisteja. Sosialismin ja anarkismin välillä on syvä kuilu, jota provokaatiota harjoittavat etsivän poliisin agentit ja taantumuksellisten hallitusten sanomalehtirengit yrittävät turhaan kuvata olemattomaksi. Anarkistien maailmankatsomus on nuringpään käännettyä porvarillista maailmankatsomusta. Heidän individualistiset teoriansa ja heidän individualistinen ihanteensa ovat suoranainen vastakohta sosialismille. Heidän katsomuksensa eivät kuvasta porvarillisen järjestelmän tulevaisuutta, järjestelmän, joka vastustamattomalla voimalla kulkee työn yhteiskunnallistamista kohti, vaan tämän järjestelmän nykyisyyttä ja vieläpä sen menneisyyttäkin, sokean sattuman hajanaisen, yksinäisen pientuottajan suhteen. Heidän taktiikkansa, joka päättyy poliittisen taistelun kieltämiseen, hajoittaa proletaareja ja tekee heidät todellisuudessa yhden tai toisen porvarillisen politiikan passiiviseksi auttajiksi, sillä todellisuudessa työläiset eivät voi jäädä, heidän on mahdotonta jäädä syrjään politiikasta.

Venäjän nykyisessä vallankumouksessa nousee erikoisen vaativana eteen proletariaatin voimien tiivistämisen, prole-

tariaatin järjestämisen, työväenluokan poliittisen koulutuksen ja kasvattamisen tehtävä. Mitä raivokkaammin mustasotnialainen hallitus riehuu, mitä utterammin sen provo-kaattoriagentit tekevät työtään tietämättömien joukkojen pahojen intohimojen lietsomiseksi, mitä epätoivoisemmin turvautuvat elävältä mätänevän itsevaltiuden puolustajat yrityksiin mustata vallankumousta järjestämiensä ryöstöjen, pogromien ja salamurhien avulla, juottamalla ryysyläisjoukkoja,— sitä tärkeämpi on tämä järjestämistehtävä, joka lankeaa ennen kaikkea sosialistisen proletariaatin puolueelle. Ja siksi me tulemme käyttämään kaikkia aatteellisen taistelun keinoja, jotta anarkistien vaikutus Venäjän työläisiin jäisi yhtä mitättömän vähäiseksi kuin se on ollut tähänkin saakka.

*Kirjoitettu marraskuun 24
(joulukuun 7) pnä 1905*

*Julkaistu marraskuun 25 pnä 1905
„Novaja Zhizn” lehden 21. numerossa
Allekirjoitus: N. L e n i n*

*Julkaistaan
sanomalehden
tekstin mukaan*